

ปรัชญา 9 ข้อ สำหรับการทำงาน (อย่างมีความสุข)

กัลยานี พิริยะพันธุ์*

เสียงโอดโอย.....

คำรำพึงรำพันจากหัวใจ บางครั้งก็กลายเป็นเสียงบ่น บางครั้งก็จับกลุ่มกัน หรือบางทีก็กินทากันเลย ฯลฯ สารพัดจะแสดงออก

โอย...ทำไมพนักงานไม่ค่อยรักและจริงใจต่อองค์กรเอาซะเลย

เฮ้อ...ลูกน้องเรานี้ช่างกระไรเหลือ จะทำอะไรไม่มีความเกรงใจเราบ้างเลย

แหม...เจ้านายเรา ก็อย่างนี้ทุกที ไม่เคยแบ่งงานให้ลูกน้องทำเลยจะเอาผลงานคนเดียวมั้ง แฮะ ๆ

สบาย...สบาย...3 ชั้น 5 ชั้น คนเดิมอีกแล้ว (ทุกปี ๆ) เขาช่างมีฝีมือจริง ๆ นะ

หน่วยงานนี้มีบุคลากรมากมาย แต่ทำไมผลงานไม่ค่อยจะออกมา

จะทำงานไปทำไม ไม่เห็นจะมีอะไรดีขึ้นมาเลย

โอย...ต้องไปทำงานอีกแล้วหรือ เบื่อ...เบื่อ...เบื่อ...แต่เพื่อปากท้องต้องไป ฯลฯ

คำรำพันต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ว่าจะมาจากหัวใจหรือจากอารมณ์ก็ตามล้วนแต่เป็นสิ่งที่ไม่ควรให้เกิดขึ้นในหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง หรือองค์กรใดองค์กรหนึ่ง เพราะจะทำให้หน่วยงานนั้น องค์กรนั้นก้าวไปสู่ความสำเร็จได้ยาก แม้ว่าเราจะเอาระบบ Q.C, MBO, JEM ทุขฐฐีแรง

จงใจ บันได 5 ชั้นของ Maslow หรือ Hygiene Factors ของ Herzberg มาใช้ เพื่อกระตุ้นให้ทำงานก็ตาม คงได้ผลยากเพราะนี่แหละมนุษย์หรือคน ก็คนจริง ๆ จึงมีปัญหาหรืออุปสรรคกันมากมาย คราวนี้มาลองดูซิว่า จะจัดการกับเจ้าคำว่า "คน" นี้อย่างไร อันที่จริงแล้วคนทุกคนในที่ทำงาน ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะ

ใด พนักงาน เจ้านาย ลูกน้องหรือเจ้าของก็ตาม เขาเหล่านั้น มีความละเอียดอ่อน มีจิตใจที่ดีพร้อมอยู่ในตัวทุกคน ชอบที่จะทำความดีทั้งนั้น ไม่ชอบทำตัวเป็นปฏิปักษ์ ก้าวร้าว หรือสร้างปัญหาให้กับผู้อื่นเลย ต้องการทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมด้วยกันทั้งนั้น แต่มีข้อจำกัด

* อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

หรือเงื่อนไขหลาย ๆ อย่างที่ทำให้คนต้องมีพฤติกรรมและความนึกคิดที่แตกต่างกัน ซึ่งต้องอาศัยหลักจิตวิทยามาวิจัยหรือวิเคราะห์ดูจึงจะทราบผล ซึ่งจะไม่ขอกกล่าวในที่นี้

ขึ้นชื่อว่าการทำงานในหน่วยงานหรือในองค์กร แนนอนย่อมต้องการปฏิบัติงานร่วมกันและสัมพันธ์กับบุคคลหลายระดับ แล้วจะอย่างไรจึงจะให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น สร้างความสำเร็จให้กับผู้ปฏิบัติ และสร้างความเจริญเติบโตให้กับหน่วยงานและองค์กร

บทความนี้ให้อะไรกับท่าน

ขอเชิญท่านผู้อ่านยอมสละเวลา แม้เพียงสักนิดหนึ่ง สำหรับบทความนี้ เพราะบางที.....หรืออย่างน้อย ท่านอาจจะได้รับคำตอบที่ว่า ควรทำงานอย่างไร จึงจะไม่เกิดปัญหา กับตนเอง และกับผู้อื่น ซึ่งผู้เขียนเชื่อว่า ปรัชญาการทำงาน 9 ข้อนี้ สามารถปฏิบัติได้ ทั้งเจ้านาย ลูกน้องหรือพนักงานทุกระดับ และมั่นใจว่า ถ้าทุกคนปฏิบัติได้ ย่อมนำความสำเร็จในการทำงานมาสู่ตนเองและองค์กรอย่างแน่นอน (ไม่จำเป็นต้องอาศัยทฤษฎีต่าง ๆ หรือคณะ)

มนุษย์ทำงานเพื่ออะไร

ก่อนที่จะกล่าวถึงปรัชญาการทำงาน ผู้เขียนใคร่จะขอสรุปถึงวัตถุประสงค์หลัก ๆ ของการทำงาน สำหรับมนุษย์

โดยสรุปมนุษย์ทำงานเพื่อ

1. นำรายได้มาจับจ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ตนเองเกิดความสบายกาย สบายใจ ตามสถานภาพของตนในสังคม

2. แสดงถึงความสามารถของ

00

ความอดทน ประณีประนอม หรือ ละวางนี้ คือความ อดทนต่ออารมณ์ โลก โกรธ หลง ซึ่ง ไม่มีเหตุผลในการ ทำงาน ห้ามใช้การ อดทนต่อปัญหาที่ เกิดขึ้น จาก การ ทำงานซึ่งควรได้รับการแก้ไข

00

ตนเองที่มีอยู่ ว่ามีมากเพียงใด และเป็น การให้ความสำคัญต่อตนเอง

ปรัชญาสำหรับการทำงาน

ปรัชญาการทำงานที่จะเสนอ สำหรับผู้อ่าน มี 9 ประการดังนี้

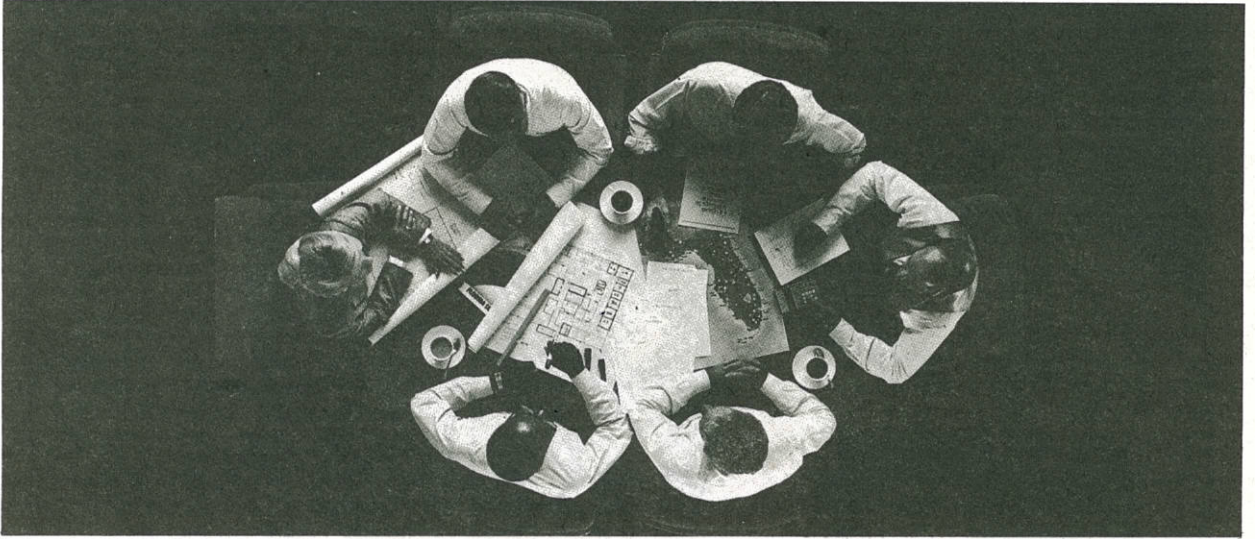
1. มีสติตั้งใจทำงานอย่างจริงจัง การตั้งใจทำงานอย่างจริงจังในที่นี้ หมายถึงทำงานโดยใช้ ความคิดสร้างสรรค์ ความมีเหตุผล และใช้ความรู้

ความสามารถในการปฏิบัติงาน เมื่อรับภาระหน้าที่อะไรในการทำงานก็ควรตั้งใจทำงานนั้นอย่างจริงจัง ทำเต็มความสามารถโดยไม่แคร์ต่อสิ่งใดทั้งสิ้น แม้เมื่อทำงานเต็มความสามารถ และได้ผลดีแล้ว แต่ไม่ได้รับผลตอบแทนพิเศษ ก็ขอให้คิดว่านั่นคือ “หน้าที่” ที่เราจะต้องตั้งใจทำให้ดี ให้ได้ผลเต็มที่ ถ้าเราทำงานไม่ได้ผลดีอาจจะถูกกล่าว ว่า ทำ “หน้าที่” นั้นไม่ได้ดี ส่วนการที่ ทำ “หน้าที่” ได้ผลดีแล้วและไม่ได้ รับผลตอบแทนพิเศษ จงหัดคิดและตั้งใจให้ได้ว่านั่นคือ “ความปกติ” แล้ว ท่านก็จะสบายใจ

2. พร้อมเสมอที่จะทำงาน การทำงานนอกจากจะมีความตั้งใจทำงานอย่างจริงจังแล้ว ยังต้องพร้อมที่จะทำงานด้วย เพราะคนเราจะก้าวหน้า และประสบความสำเร็จในการทำงานได้ ต้องขยัน ไม่หยุดอยู่หนึ่ง กระตือรือร้น พยายามคิดหาหนทางพัฒนางานที่ปฏิบัติให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป เมื่อไม่ได้รับมอบหมายงาน จะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ต้องรู้จักสร้างงานให้กับตนเองเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวมและองค์กรอย่าพยายามทำตนเองให้เป็นคนไร้ค่าเป็นอันขาด

ปรัชญาข้อ 1 และข้อ 2 นี้ อาจกล่าวง่าย ๆ ได้ว่า ควรทำงานโดยใช้ Hand Head และ Heart

3. จริใจต่อเพื่อนร่วมงาน ควร มีน้ำใจต่อผู้ร่วมงานโดยแสดงออกอย่างบริสุทธิ์ใจ ให้ความช่วยเหลือหรือเป็น-ธุระเท่าที่สามารถทำได้ ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องการงานหรือเรื่องส่วนตัว หากพบว่าเพื่อนร่วมงานบางคนหรือเจ้านายไม่มีความจริงใจต่อท่าน ท่านควรแสดงน้ำ

ใจและความจริงใจให้กับเขาก่อนอย่างสม่ำเสมอ โดยไม่คำนึงถึงสิ่งตอบแทน เฉพาะอย่างยิ่ง หากเป็นผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานควรแสดงความจริงใจอย่างแท้จริงกับลูกน้อง มีความใกล้ชิดเป็นกันเองกับลูกน้องทุกคน ไม่เฉพาะคนใดคนหนึ่ง และห่วงใยถึงขวัญและกำลังใจของผู้เป็นลูกน้องให้มาก เพราะท่านอย่าลืมว่า การงานที่สำเร็จลงไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพจะมาจากฝีมือของท่านเพียงคนเดียวไม่ได้ จะต้องมาจากลูกน้องทุกคนที่มีส่วนร่วมช่วยกันให้เกิดผลงานนั้นขึ้นมา ท่านลองคิดดูซิว่า เจ้านายที่ได้รับความศรัทธาด้วยใจจากลูกน้องนั้น จะมีความภูมิใจและความสุขเพียงใด ซึ่งคุณค่าอันนี้ยากนักที่จะหาสิ่งเปรียบเทียบได้

4. มีความอดทน รู้จักผ่อนสั้นผ่อนยาว เป็นธรรมดาที่การทำงานร่วมกันหลายคนย่อมต้องเกิดปัญหาความไม่พอใจซึ่งกันและกัน เกิดความเห็นขัดแย้งกัน อีกฝ่ายทำอะไรไม่ได้อย่างไรก็พลๆ เป็นปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ทั้งเจ้านายกับเจ้านาย พนักงานกับพนักงาน หรือเจ้านายกับลูกน้อง ดังนั้นเพื่อป้องกัน

กันไม่ให้ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้น จนอาจกลายเป็นความขุ่นข้องหมองใจ มองหน้ากันไม่สนิหรือบางครั้งถึงกับไม่พูดจាកันเลย จึงประสานรอยร้าวด้วยความอดทนและประนีประนอมต่อกัน บางอย่างที่อาจละวางได้ ก็ควรละวางเสีย ให้อภัยได้ก็ให้อภัยเสีย หรือยอมเป็นผู้แพ้เสียทุกครั้งไป เพื่อจะได้ไม่เกิดปัญหา

ขอทำความเข้าใจสักหน่อยนะ **ความอดทน ประนีประนอม หรือ ละวางนี้ คือความอดทนต่ออารมณ์ โกรธ หลง ซึ่งไม่มีเหตุผลในการทำงาน หากมิใช่การอดทนต่อปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานซึ่งควรได้รับการแก้ไขแต่ไม่แก้ไข และปล่อยทิ้งไว้จนเหมือนไม่มีปัญหาการอดทนเช่นนี้ไม่ถูกต้อง และอาจเป็นอันตรายต่อหน่วยงานได้ในอนาคต**

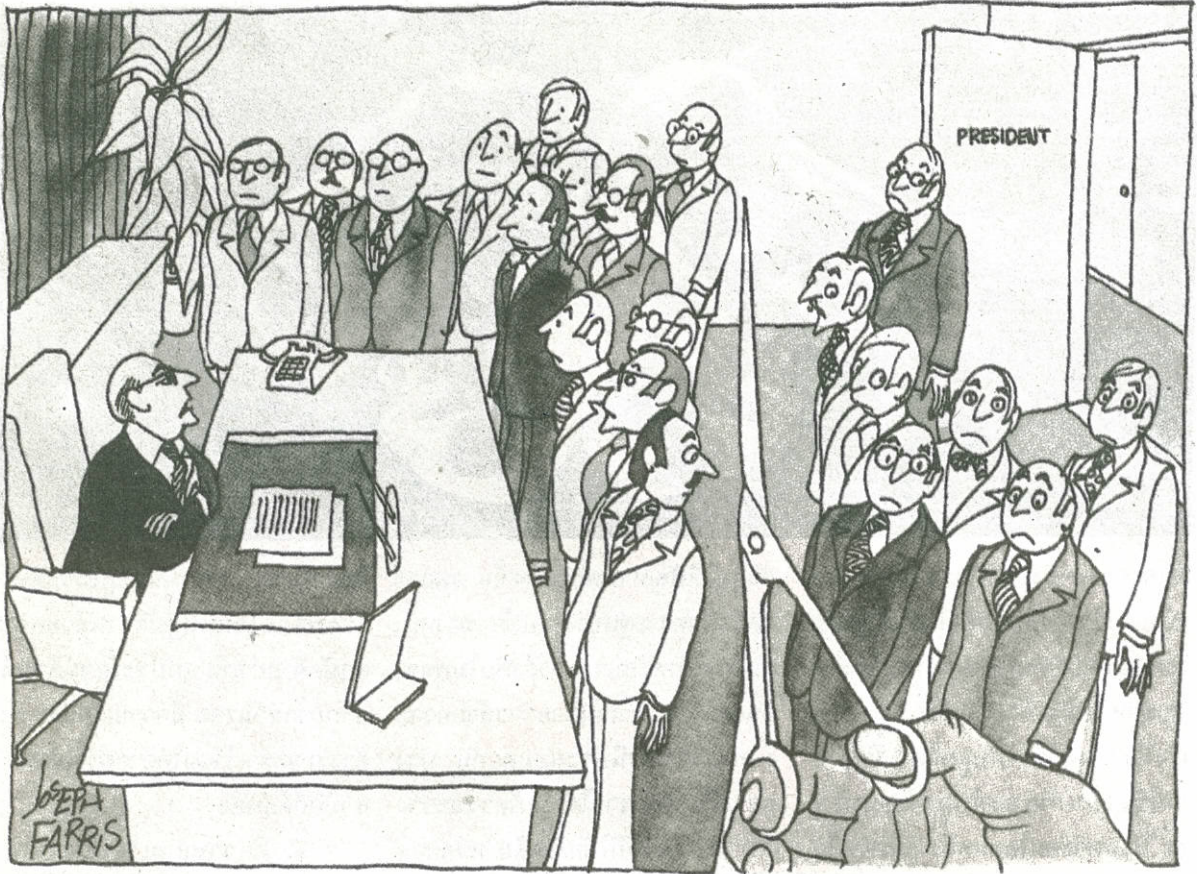
5. ให้ความสำคัญต่อเพื่อนร่วมงานและปฏิบัติงานร่วมกันด้วยความสามัคคี จึงให้เกียรติ ยกย่อง และเคารพในสิทธิของความเป็นคนของผู้ร่วมงานทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดย

ไม่คำนึงว่า เขาผู้นั้นอยู่ในระดับใด และพร้อมใจกันปฏิบัติงานด้วยความสามัคคี อย่าเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม มีความเสียสละ งานต่าง ๆ จะสำเร็จลงได้ด้วยความสามัคคีสามัคคีคือพลัง

6. มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ผู้ปฏิบัติงานทุกคนควรรู้จักแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอย่างมีเหตุผลสำหรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นอย่างคาดไม่ถึง และควรรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง หากการตัดสินใจนั้นผิดพลาด ไม่ควรผลัการะหรือโยนความผิดไปให้ผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น

7. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลทั่วไป มีความสุภาพ อ่อนโยน ทั้งกิริยาวาจา และใบหน้า ควรทำตนให้เป็นที่รักและนับถือต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

8. รู้จักสร้างขวัญและกำลังใจให้กับตนเอง เมื่อเกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย จะหาใครสักคนที่เข้าใจเรา ก็ไม่มีเลย อย่าปล่อยความรู้สึกเหล่านั้นไว้นานนัก จึงขจัดความคิดเหล่านั้นออกจากสมองและจิตใจให้เร็วที่สุด แล้วหา

"Gentlemen, we've hired efficiency experts to cut out some of the dead wood..."

สิ่งที่คิดว่าชอบที่สุดมาทำ อาจเป็นการคุยเรื่องสนุก ๆ กับเพื่อน การไปพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่ต่าง ๆ การเล่นเกมกีฬา ฯลฯ พร้อมกับสร้างกำลังใจให้กับตนเองโดยพยายามคิดหาสิ่งใหม่ ๆ ในการทำงาน เปลี่ยนงานที่ทำเป็นประจำให้เป็นงานที่ค่อนข้างท้าทายบ้าง จากนั้นตั้งสติให้ดีเพื่อพร้อมที่จะทำงานอย่างจริงจังต่อไป

๑. ยกใจให้สูงขึ้นด้วยพระพุทธรูปศาสตร์นา ข้อสุดท้ายนี้ขอยกเอาคำสั่งสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าขึ้นมาเป็นหลักปฏิบัติ เพราะใครทำแล้วย่อมไม่ไร้ผล แต่กลับจะส่งผลให้มีแต่ความ

สุข การยกใจให้สูงขึ้นจะทำให้จิตใจใสสะอาด จะคิดหรือทำสิ่งใดย่อมยังให้เกิดแต่ประโยชน์และความดีทั้งสิ้น หลักการปฏิบัติในพุทธศาสนามีดังนี้

ละความชั่วทั้งปวง

บำเพ็ญความดีให้ถึงพร้อม

ทำใจของตนให้ผ่องใส

สังท้าย

ปัญหาต่าง ๆ ในการทำงานอาจลดลงได้ หากท่านผู้ปฏิบัติงานทุกท่านพยายามที่จะเปิดทั้งตาและใจให้กว้าง ออกพร้อม ๆ กัน เพื่อยอมรับและเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นบ้าง พร้อมกับพยายามปรับตัวเข้าหาสิ่งที่เหมาะสม

และที่ควรกระทำในสังคม แต่ฉันใดก็ฉันนั้น ดูจะเป็นการยากที่จะมองผู้อื่นให้ออกและเข้าใจถึงความรู้สึกของเขา เพราะเราเองก็ยังไม่ค่อยจะเข้าใจตัวเราเองเอาซะเลย

ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่เขียนขึ้นในบทความนี้ เป็นเพียงทัศนะส่วนตัวของผู้เขียนเท่านั้น ไม่ใช่กฎหรือทฤษฎีที่ต้องเชื่อถือ ซึ่งอาจจะผิดหรือถูกตามความคิดเห็นของท่านผู้อ่านก็ได้ แต่อย่างไรก็ดีผู้เขียนก็หวังว่าบทความนี้จะ เป็นประโยชน์สำหรับท่านผู้อ่านบ้างไม่มากก็น้อย.